

[Indenrigsministeren.]
 til, at de, der beskæftiges, snarest muligt søger ud paa det private Arbejdsmarked. Det er desværre ikke saa, at man overalt, hvor Talen er om Anvendelse af offentlige Midler til Arbejder, forstaaer, at her kan det ikke blive eneafgørende for Prisen, hvad der er aftalt mellem Organisationer, som ved disse Aftaler ikke har taget noget som helst Hensyn til offentlige Institutioner eller Myndigheder. Dersom man da ikke kan skaffe Arbejde til alle dem, som man anser for arbejdsvillige, ja, saa er det klart, at saa bør Folk, som er kommet ud for en saadan Ulykke, ikke understøttes under Former, som betyder, at de skal miste deres borgerlige Rettigheder, saa maa man bidrage til skønsmæssigt, men efter Hjælpekasselovens Regler, saa længe som muligt at holde saadanne Hjem oven Vand. Men der, hvor der er Tale om permanent arbejdsløse — og der er jo desværre adskillige af dem, og som Følge af de moralsk uheldige Virkninger af Arbejdsløsheden er disses Tal sikkert ikke aftagende —, ja, der mener jeg rigtignok, at det offentlige ikke maa føle sig forpligtet, ud over hvad der grundlovsmæssigt kræves af de offentlige Myndigheder. Jeg tror, at gennemføres en saadan Politik som den, kan vi komme igennem den nærmest kommende Tids Vanskeligheder, men jeg har peget paa, at den Kraftanstrengelse, der i denne Vinter kan gøres, og som kan bidrage væsentligt til at mildne Vanskelighederne og hjælpe igennem Besværet, kan ikke gentages i kommende Vintre. Det kan ikke være saaledes, at det offentlige beskæftiger en væsentlig Del af 50 000 à 100 000 Arbejdere, som i en stor Del af Aaret gaar ledige. Derfor maa Parterne indrette sig saaledes, at Arbejdet kan komme i Gang, og det nytter ikke, at man henviser til Pristal og Livsvilkaar og alt, hvad man taler om i denne Forbindelse; man maa slaa igennem og billiggøre Produktionen, saaledes at den kan komme i Niveau med Købeevnen, og vi kan blive konkurrencedygtige. Der er ingen anden Vej.

Jeg tror, jeg hermed har svaret paa det af det ærede Medlem Hr. Knud Hansen rejste Spørgsmaal, og i øvrigt skal jeg ikke komme ind paa hans Betragtninger, heller ikke paa de Betragtninger, den ærede Ordfører nu fremførte. Jeg er klar over, at der ligger her paa mange Kommuner en tungt vejende Byrde. Jeg er ogsaa paa det rene med, at det naturligvis ikke i Kommunerne er et almindeligt

Ønske bare at stifte Laan, men jeg er lige saa vis paa og ved af Erfaring med fuld Sikkerhed, at man i mange Kommuner ræsonnerer som saa: Naar vi nu alligevel skal laane, og naar vi tænker paa i Løbet af næste Sommer at bygge det og det Alderdomshjem, eller vi ønsker at bygge en ny Skole, eller vi ønsker at udvide vort Gasværk, lad os saa benytte Lejligheden til med det samme at laane de dertil fornødne Beløb. Det er saadanne Laanetilbøjeligheder, som jeg siger ikke kan vente Imødekommen fra Ministeriets Side under den givne Situation. Og glemmes maa det jo heller ikke, at vil Kommunerne indrette sig ved Udførelsen af disse Arbejder, ved hvilke man ønsker at beskæftige arbejdsløse, paa en saadan Maade, at Arbejderne kan anerkendes som Nødhjælpsarbejder — og det er der jo adskillige af dem, der vil blive —, er der Støtte at faa gennem Arbejdsløshedsfonden paa indtil 20 pCt. af det, som det koster at faa Arbejdet udført, og indtil 2 Kr. pr. fremskaffet Arbejdsdag. Det er en Understøttelse, som det forekommer mig Kommunerne maa være velhavende for at kunne bortse fra — desværre stikker man jo stadig saa dybt i Overenskomstdoktriner, at det foranlediger Udgifter for de kommunale Kasser, som burde og kunde undgaas. Dermed vil jeg imidlertid paa ingen Maade have sagt, at man under alle Omstændigheder kan udføre Arbejder paa Nødhjælpsarbejders Vilkaar. Der kan være Forhold, som vanskeliggør dette, og derfor bør man ogsaa, saa langt som Situationen muliggør det, søge at imødekomme de Ønsker, der fremføres af Kommunerne med Hensyn til Tilvejebringelse af fornødne Midler; derom har jeg ogsaa forlængst givet Kommunerne og deres Repræsentanter, som har søgt mig i den Anledning, Tilsagn, og det er ud fra den Betragtning og ud fra min Viden om de Overvejelser, som for Tiden finder Sted angaaende disse Forholds Ordning, at jeg endnu en Gang siger, at det forekommer mig, at dette Lovforslag er ubetimeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Hansen: Jeg synes at forstaa af de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister nu fremsatte, at det dog ikke var den højtærede Ministers Mening at ville sige, at naar Kommuner i disse van-